

Моята болка по теб ще вали

Автор: Ивелина

Потребител: rereudata_iv

Когато нещо вълнува душата ми, тя ми го подсказва- аз я усещам и така се раждат стихове, които шептят!

Не си мисли, че умирам!

Късче
по късче
събирам

онова,
което
остана.

И не,
не си мисли
че умирам,

ще зарасне
и тази ми
рана.

Не мрънкам,
не
коленича.

И този път
ще се
изправя.

Защото знаеш ли,
аз още
обичам!

Но теб...
Теб
ще забравя.

Отивай да спиш

Болното ми място не пипай
с тези мръсни ръце.
Да го позволя, не, не разчитай!
Пазя своето сърце!

Напразно съскаш и плюеш.
Не можеш да ме раниш.
Ще повтора отново, да чуеш-
Хайде, отивай да спиш!

Всяко зло спяло под камък.
Под камък лягай и ти.
Кахър за мен си много малък.
Ако те обидих - прости.

Гръмни се!

Когато бях слаба
ти харесвах, нали?
Ти казваше " няма,
няма да те боли"...

Дълго ти вярвах,
че е точно така...
На лъжите повярвах.
Но не, не и сега!

Сега продължавам.
Продължавам без теб.
Вече се уважавам.
Гръмни се с пистолет!

Боли ли те?

Глождя те в очите, нали?
Със съвестта ти играя на шах.
Беше слънчево. Днеска вали.
Не ми ухае на озон, а на страх.

По стъклата спрях да рисувам.
Захвърлих чадърите сиви.
По капките дъждовни танцувам.
Очите ми вече са живи.

Боли ли те, не разбрах -
аз забравих своите болки.
Успях, и ги преживях.
Тези грозни, зли богомолки.

Най- виновната бях аз!

Сто камшика
на гърба си
изпитах.

Неведнъж
пиех
оцет.

Кой
виновен
е ?

Не!
Не
питах.

Просто
са виновни
безчет,

но- най
виновната
бях аз.

Лековерна!
Вярваща
без основание.

Глупаче
някакво си.
Дете!

Не очаквах

от никой
признание,

че го допускам
до свойто
сърце.

Виждах
доброто
там,

където
го
нямаше.

.....

Сега ли?
Урока
си знам...

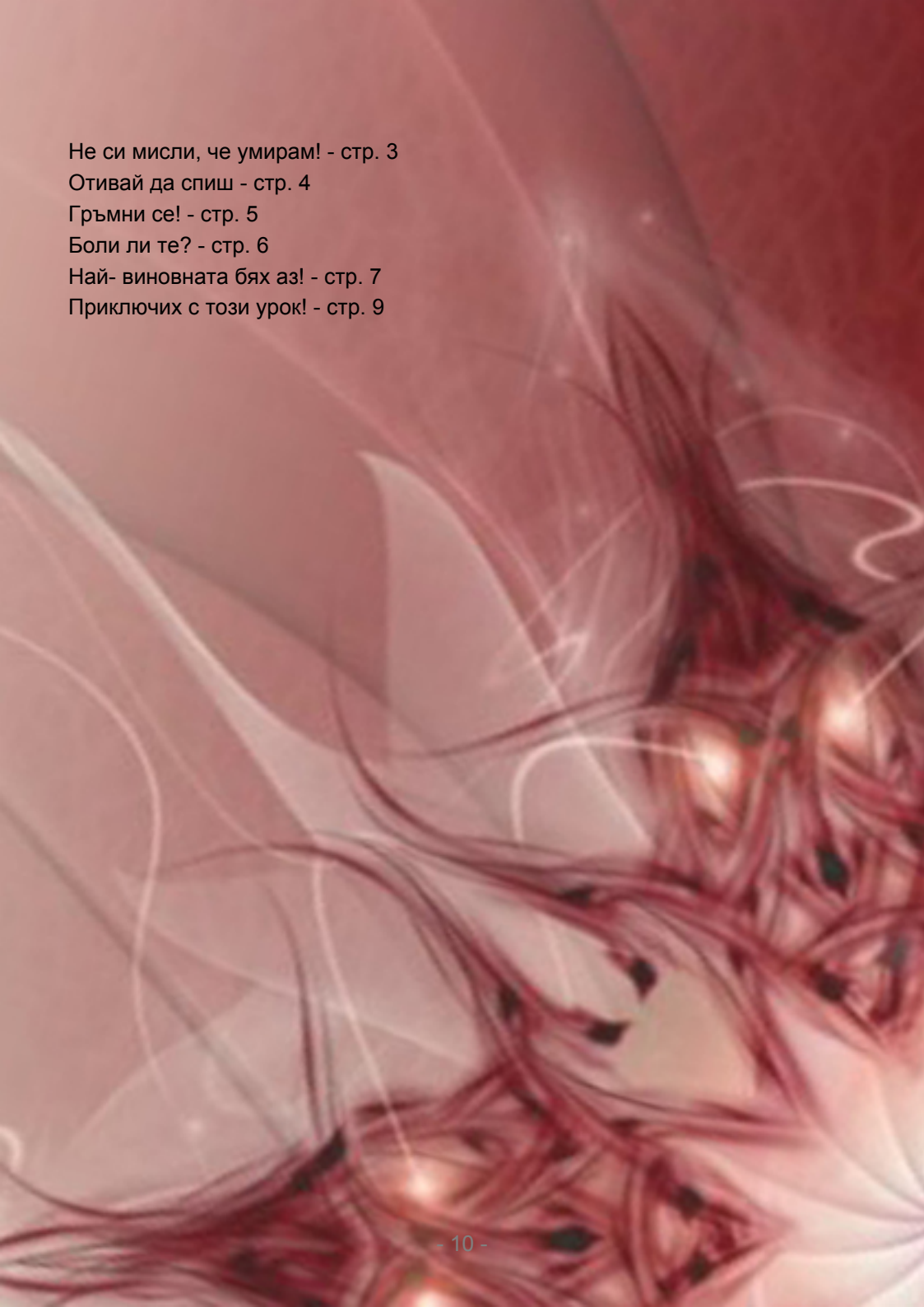
както
й
се предполагаше.

Приключих с този урок!

Неблагодарница ме наричаш,
с едната цел, да наришиш.
Но, нали научих те да обичаш...
Това не можеш да простиш!

Неблагодарник си явно ти.
Оценяваш ли това, което знаеш?
Онова което посадих- цъфти...
Дали някога ще си признаеш?

Приключих вече с този урок.
Наричай ме както си искаш...
По- лесно е да бъдеш жесток.
Да мачкаш. Мразиш. Потискаш.

Не си мисли, че умирам! - стр. 3

Отивай да спиш - стр. 4

Гръмни се! - стр. 5

Боли ли те? - стр. 6

Най-виновната бях аз! - стр. 7

Приключих с този урок! - стр. 9